

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
МЕДИЧНИЙ ІНСТИТУТ

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ
ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА КЛІНІЧНОЇ МЕДИЦИНИ
Topical Issues of Theoretical and Clinical Medicine

ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
V Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених
(м. Суми, 20-21 квітня 2017 року)

Суми
Сумський державний університет
2017

урахуванням клініки, проведених досліджень (позитивна прозеринова проба), встановлено діагноз: Міастенія, глотково-лицева форма, вперше виявлена, прогресуючий перебіг.

Повторна госпіталізація - 02.2017. Скарги на утруднене ковтання, порушену мову, зниження об'єму м'язів верхніх кінцівок. Об'єктивно: глоссоплегія, глотковий і піднебінний рефлекс відсутні, мова гнусава, м'язовий тонус підвищений в ногах, м'язова сила в руках та ногах знижена різко, атрофія м'язів кистей, гомілок, грудної ділянки; сухожилкові рефлекс підвищені, патологічні рефлекс Штрюмпеля з обох ніг. ЕНМГ: ознаки вираженої полінейропатії нервів нижніх кінцівок аксонально-демієлінізуючого характеру. Встановлено діагноз: Боковий аміотрофічний склероз, поширена спінально-бульбарна форма із вираженим змішаним тетрапарезом із порушенням функції ходи та самообслуговування, елементами бульбарного синдрому у вигляді помірної дизартрії та дисфагії, 3ст. важкості.

Висновок. Складність дифдіагностики міастенії і БАС у даному випадку полягала в певних клінічних ознаках (утруднення мови та ковтання, що покращувалось після відпочинку – феномен патологічної втомлюваності), позитивна прозеринова проба, що у дебюті захворювання свідчили на користь міастенії. Однак симптоми в динаміці, проведена ЕНМГ дозволили у підсумку встановити правильний діагноз – БАС.

ПСИХОПАТОЛОГІЧНІ ПРЕДИКТОРИ СОЦІАЛЬНОЇ ДЕЗАДАПТАЦІЇ У ХВОРИХ З ПАРАНОЇДНОЮ ФОРМОЮ ШИЗОФРЕНІЇ

Несторук М.І., Фігурна О.Ю., Юрченко В.С.

Науковий керівник: к.мед.н, асистент Мудренко І.Г.

Сумський державний університет, кафедра нейрохірургії та неврології

Вступ. Метою нашого дослідження було вивчення впливу психопатологічної симптоматики на суб'єктивне сприйняття якості життя у пацієнтів із параноїдною формою шизофренії.

Матеріали та методи. В денному стаціонарі Сумського обласного клінічного психоневрологічного диспансеру обстежено 20 пацієнтів з параноїдною формою шизофренії за допомогою опитувальника SF-36 (оцінка якості життя) (J.E. Ware, 1992), шкали позитивних і негативних синдромів (Positive and Negative Syndrome Scale – PANSS, Kay S.R.; Opler L.A.; Fiszbein A.; 1986), методів математичної статистики.

Результати дослідження. Середній вік хворих - $42 \pm 2,81$ роки. Найбільш високі оцінки отримані за шкалами позитивної (62,2% (30,5 бала) та негативної (71,2% (34,9 бала) симптоматики. Таким чином, у хворих були виражені такі особливості психопатологічної симптоматики, як емоційна відгородженість, труднощі в спілкуванні, зниження спонтанності та мовної активності, галюцинаторно-маячна симптоматика, концептуальна дезорганізація, підозрілість, ворожість. Аналізуючи дані за шкалою SF-36, обстежені виявляють середній рівень самооцінки фізичної складової якості життя ($44,73 \pm 1,37$ балів) та низький рівень соціального функціонування та психологічного благополуччя ($36,58 \pm 1,53$).

На підставі кореляційного аналізу встановлено, також поряд з загальною симптоматикою на психічну складову якості життя негативно впливають такі специфічні симптоми, як відчуття провини ($r=0,65$) та незвичайний склад мислення ($r=0,49$). Пропорційно знижується суб'єктивне сприйняття фізичного здоров'я у хворих з вираженими вольовими порушеннями ($r=-0,42$) та соціально ізольованих ($r=-0,41$) пацієнтів.

Висновки. Виявлено негативний вплив продуктивної психопатологічної симптоматики на фізичне благополуччя пацієнтів ($r=-0,68$) та негативної симптоматики на соціальне функціонування та психологічне благополуччя хворих ($r=-0,53$).